

[Lysholm Christensen]

indlæg på vegne af Kristeligt Folkeparti også afspejle sådanne kerneområder.

Sidste år ved denne tid gennemførte vi en skattereform, en arbejdsmarkedsreform med orlovsordninger og bruttolicering af pensioner. Det har vi ikke fortrudt at vi medvirkede til. Skattereformen gav os et mere retfærdigt system, muligheder for skattetænkning blev stoppet, og grønne afgifter vil fremover tilskynde til ansvarligt ressourceforbrug.

Reformen er i store træk en afskrift af vores eget program på dette område, og vi var også med til at sætte nogle aftryk på det endelige resultat i form af ændringer af overførselsret for uudnyttet bundfradrag, gavefradrag, lempelse af ejendomsavancebeskatningen m.v.

Efter næste folketingsvalg føler vi os også forpligtet af hovedelementerne i disse reformer, og jeg lagde mærke til, at bl.a. Venstres ordfører havde noteret sig, at der ligger en forpligtelse her, og den vedkender vi os.

Der kan bruges mange positive ord om dansk økonomi for tiden: lav rente, lav inflation, stor opsparing, overskuddet på betalingsbalancen stiger, underskuddet på statsbudgettet bliver mindre, og også udenlandske vurderinger giver dansk økonomi gode karakterer, og i den situation har det været rigtigt at slippe flere penge løs i samfundet.

Men belært af erfaringen fra tidligere er det vigtigt ikke at blive overmodig. Der må i tide sættes ind over for faktorer, som kan underminere den sunde udvikling; jeg tænker bl.a. på lønningerne. De må ikke stige nævneværdigt af hensyn til konkurrenceevne og inflation, og her må både den offentlige sektor og det private arbejdsmarked vise ansvarlighed. Inflationen skal holdes i ave. Fortsat lav rente er af afgørende betydning for virksomhedernes investeringslyst og for beskæftigelsen. Vækst er ikke i sig selv noget positivt; vækst skal indordnes under hensyn til ressourcer, energi og miljø.

Mulighederne for orlov er kommet for at blive. Der skal muligvis ændres lidt på ordningerne, så de passer til de skiftende behov. Vi har allerede ændret én gang.

Når vi fryder os over succesen med orlov, gør vi det først og fremmest af menneskelige og familiemæssige grunde. Forældre har fået nye muligheder for at give børnene en tryk opvækst og sig selv nogle gode oplevelser sam-

men med børnene. Andre bruger orlovsordningen til uddannelse og atter andre til sabbat. Orlov er i enestående grad blevet et redskab til bedre livskvalitet.

Det koster naturligvis nogle penge, men hvem tør sætte pris på livskvalitet? Vi tvivler ikke på, at samfundet gør klogt i at investere i denne form for livskvalitet. Der ligger megen god forebyggelsespolitik i det.

Men der er én gruppe forældre, som ikke har fået del i orlovsfesten, og det er den far eller mor, der ikke er tilmeldt arbejdsmarkedet, og som selv har valgt at passe børnene. Jeg er overbevist om, at både børn og voksne har stor gavn af en sådan disposition, men det ville unægtelig pynte noget på dagligdagen, hvis de fik lidt kontanter til dækning af de daglige fornødenheder. Det opleves af disse borgere noget uretfærdigt, at de ikke kan få blot en del af de penge, de sparer samfundet for. Når vi nu har gjort det til en samfundsopgave at passe børnene, hvorfor kan vi så ikke honorere dem, som løser opgaven for samfundet?

I vort parti glæder vi os over, at vores familiepolitik for tiden har vinden i ryggen i den offentlige debat. Jeg var i et indlæg tidligere på aftenen inde på, at partiet Venstre og også De Konservative har udtalt sig kritisk om orlovsordningerne. De vil gerne have dem afskaffet i den nuværende form. Det må jeg undre mig meget over, for ved andre lejligheder kan disse partier tale meget varmt om familiepolitik. De nuværende orlovsordninger har jo netop vist sig som et nyttigt redskab for virksomhederne, når der skal omstruktureres, stillinger nedlægges og nye oprettes alt efter behov. Holdt vi fast ved kravet om genbesættelse, ville virksomhederne ikke have denne fleksibilitet.

Så et par ord om arbejdsløshed: Siger man ordet arbejdsløshed, tænker man straks på et stort problem og noget negativt. Men siger man ordet beskæftigelse, er sagen straks vendt om til noget positivt, og det er der faktisk grund til. Vi har i en årrække ligget meget højt med hensyn til antal beskæftigede. Rigtig mange danskere er i arbejde, og kvinderne er kommet til i stort tal. Der er bare den fejl ved det, at jobbene er skævt fordelt. I mange familier har man to fuldtidsjob, i mange andre familier ingen job. Der er ingen lette løsninger på dette. Vi tror ikke på en generel nedsættelse af arbejdstiden til f.eks. 30 timer, som det blev de-